

3

VOLG MIJ!

Tijdschrift voor geloofsopbouw

4 : **Vervulde
profetieën**

6 : **Elia en Elisa**

11 : **William Tyndale**

Inhoud

■ Jezus Christus

Vervulde profetieën over de Messias 4

■ Personen in de bijbel

Elia en Elisa 6

Ruth (deel 2) 24

■ Kerkgeschiedenis

William Tyndale 11

■ Aan de Slag

Ogenblik..... 16

Puzzel 17

Actueel 18

■ Stof tot nadenken

Boeken 19

■ Bijbelstudie

Bijbelstudie Markus (10) 20

Handelingen..... 23

■ Verhaal

Arnichauds geheim (deel 5)..... 30

■ Goede boodschap

Bidden HELPT..... 32

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Redactie:

E-mail: volgmij@christelijkjeugdwerk.nl
Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© AdobeStock
© Billionphotos
© Wikipedia
© Pixelio

Layout:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de, Haiger

Bladzijde 1 © Kitja - stock.adobe.com
Bladzijde 4 © Noah - stock.adobe.com
Bladzijde 4 © Philip Steury - stock.adobe.com
Bladzijde 4 © Yury Zap - stock.adobe.com
Bladzijde 6 © Kitja - stock.adobe.com
Bladzijde 7 © tostopphoto - stock.adobe.com

Bladzijde 7 © ermess - stock.adobe.com
Bladzijde 8 © zinkevych - stock.adobe.com
Bladzijde 8 © Shkzu - stock.adobe.com
Bladzijde 9 © koldunova, anna - stock.adobe.com
Bladzijde 10 © v. blinov - stock.adobe.com
Bladzijde 23 © BillionPhotos.com - stock.adobe.com

Bladzijde 24 © Bergringfoto - stock.adobe.com
Bladzijde 25 © Africa Studio - stock.adobe.com
Bladzijde 26 © zinkevych - stock.adobe.com
Bladzijde 29 © slasnyl - stock.adobe.com
Bladzijde 30 © Tilio & Paolo - stock.adobe.com
Bladzijde 32 © cgdeaw - stock.adobe.com

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!
Volg Mij! versijnt acht keer per jaar. Abonnement is **gratis**;
geef daarom gerust een abonnement weg!

Giften om dit werk mogelijk te maken kunnen worden
overgemaakt naar: NL56 INGB 0000 7236 02 t.n.v. Stg Uit
het Woord der Waarheid (ANBI).

Ter indicatie: de vroegere abonnementsprijs van €18,95 p.j.
was *niet kostendekkend*.

Graag jaarlijks een gift voor 10 januari overmaken (o.v.v.
'gift Volg Mij'), zodat we weten dat je je abonnement wilt
blijven ontvangen, of een mail naar secre@uhwdw.nl dat je
het abonnement graag blijft ontvangen maar het financieel
niet kunt steunen.

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de
Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Beste jongelui,

In deze Volg Mij! lees je over verschillende onderwerpen en personen uit de Bijbel, Gods Woord. De bestudering daarvan helpt ons in ons persoonlijk geloofsleven, het geeft ons richting, bemoedigt en vermaant. Dat is iets waar we dankbaar voor mogen zijn.

We lezen in deze editie over Ruth en de contacten die zij had en die een grote steun voor haar zijn geweest. We lezen over Elisa en zijn de lessen die hij geleerd heeft van Elia. Twee personen, Ruth en Elisa die groeiden in de weg met God door hun contacten met vooral oudere personen.

Het omgaan met anderen die in leeftijd verschillen is vandaag de dag niet zo vanzelfsprekend. Als je naar school gaat, wordt je ingedeeld bij leeftijdsgenoten. En dat is best logisch, maar het voedt onbewust wel de gedachte dat je alleen maar om kunt gaan met die leeftijdsgroep waar jij jezelf toe rekent. Van ouderen kun je juist, net als Ruth en Elisa, vooral op geestelijk vlak, vaak veel leren.

Hoe ga jij om met leeftijdsverschillen? Welke contacten heb jij in jouw omgeving? Leeftijd is overigens maar een getal. Is onze 'geestelijke leeftijd' niet veel interessanter om oog voor te hebben. De ene gelovige heeft een aardse leeftijd van 17 jaar maar kan geestelijk gezien ouder zijn dan een andere gelovige die zich op 32 jarige leeftijd bekeerd heeft. Beide personen mogen groeien. Zo geldt dat voor ons allemaal. Wat kunnen we veel van elkaar leren. En dat is voor de Heere het uitgangspunt; groeien!

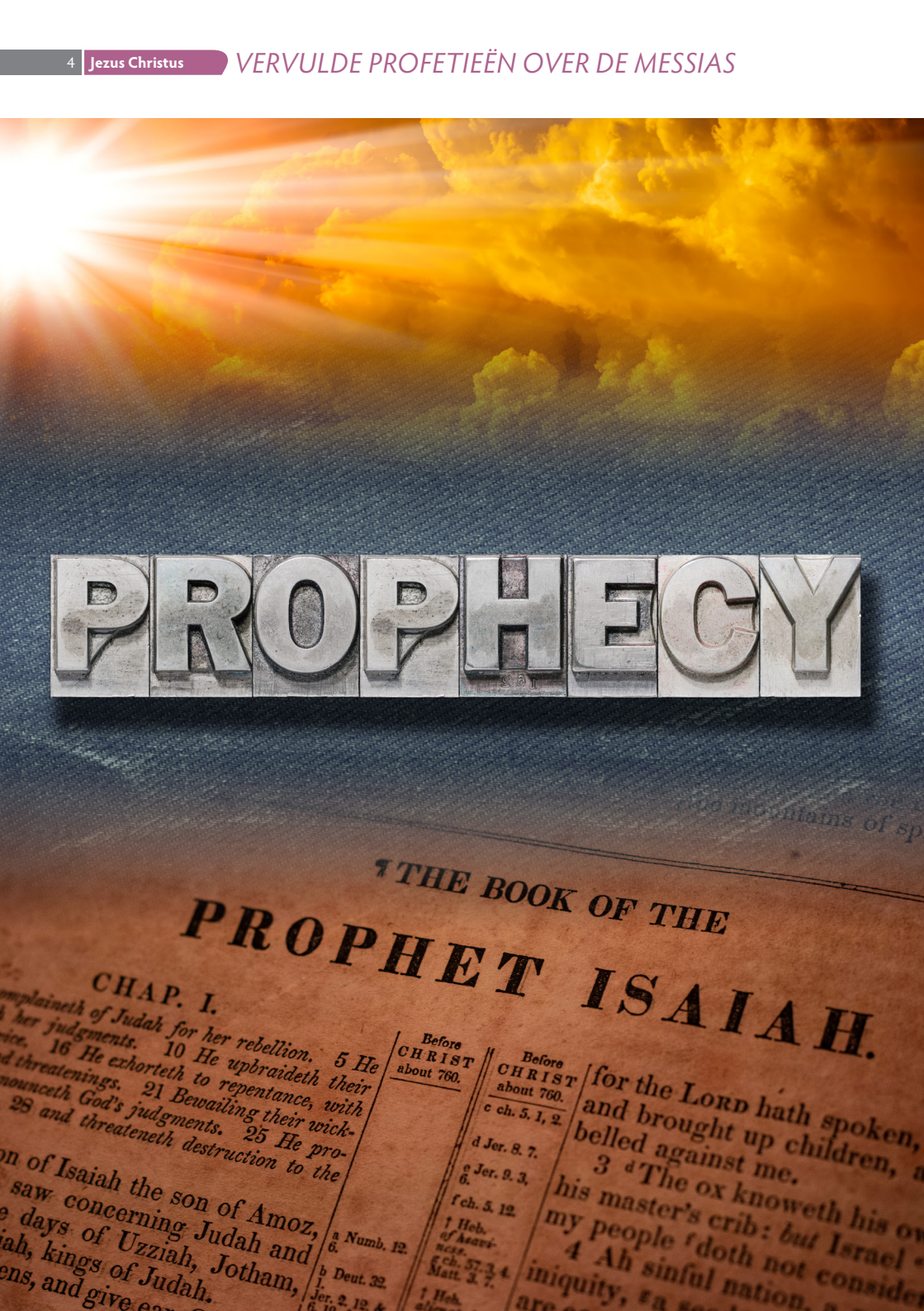
Ja, persoonlijke en gezamenlijke groei in afhankelijkheid van de Heere. In de brief aan de Efeziërs staat het als volgt:

Maar terwijl wij de waarheid vasthouden in liefde, zullen wij in alles opgroeien tot hem die het hoofd is, Christus, door wie het hele lichaam goed samengevoegd en verbonden door alle gewrichten, die bijstand verlenen, naar de werking die elk deel is toegemeten, de groei van het lichaam bewerkt tot opbouw van zichzelf in de liefde. (Ef. 4:16).

Het is mijn wens dat deze Volg Mij! daar aan mag bijdragen. Veel leesplezier!

Enik Schoonenberg

PROPHECY

Vervulde profetieën over de Messias

'En Hij begon bij Mozes en al de profeten en legde hun uit wat in al de Schriften over Hem geschreven was.' - Lukas 24:27

De Schrift profeteerde dat de Messias zou zijn:

• het Nageslacht van de vrouw	Genesis 3:15
• het Nageslacht van Abraham	Genesis 12:3
• uit de stam Juda	Genesis 49:10
• de Zoon van David	Jeremia 23:5-6
• geboren uit een maagd	Jesaja 7:14
• geboren in Bethlehem	Micha 5:2
• de aangekondigde HEERE	Jesaja 40:3
• de komende Koning	Zacharia 9:9
• verwond en verbrijzeld om onze zonden	Jesaja 53
• doorstoken in Zijn zijde	Zacharia 12:10
• gedood ca 33 n.Chr.	Daniël 9:26
• opgewekt uit de doden	Psalm 2 en 16

Al deze profetieën, en zeer veel andere, zijn uiterst nauwkeurig vervuld; sommige zelfs tot in detail. Dus kunt u net zo absoluut zeker zijn van wat de profetische Schriften over de eindtijd openbaren. God kent de toekomst en openbaart ons die in de Schrift (zie Jes. 42:9; Ezech. 12:26-28; 2 Petr. 1:20-21).

Uit The Assembly Messenger

Elia en Elisa

Vermoedelijk worden er geen twee mannen uit de Bijbel zo vaak door elkaar gehaald als Elia en Elisa. Dat ligt in de eerste plaats aan hun naam: die klinken bijna gelijk. Bovendien zijn er veel overeenkomsten: Elia en Elisa leefden in dezelfde eeuw, ze deden soortgelijke wonderen ... en toch waren ze heel verschillend. We willen ons in dit artikel bezighouden met wat en hoe de jongere (Elisa) van de oudere (Elia) geleerd heeft.

Hoe alles begon

Elisa's roeping tot profeet werd veroorzaakt door het schuldige gedrag van Elia. Elia was er vast van overtuigd alleen als laatste getrouwe te zijn overgebleven in Israël (zie 1 Kon. 19:10 e.v.) Allen afgeweken – alleen hij trouw. Zo dacht hij. Elia had geen oog meer voor wat Gods genade in Israël bewerkte;

hij zag alleen het boze in het volk van God en wenste dat het oordeel zou komen. God moest Elia meedelen dat er nog 7000 mensen waren 'die de knieën niet gebogen [hadden] voor de Baäl' (1 Kon. 19:18).

Een van die 7000 was Elisa, de zoon van Safat. Hem moest Elia tot profeet zalven in zijn plaats. God kondigde daarmee Elia het einde van zijn bediening als profeet aan, omdat hij 'God aanspreekt over Israël' (Rom. 11:2) opgetreden was.

God heeft altijd trouwe mensen, die Hij kan en wil gebruiken. Soms zien wij hen niet, omdat we alleen maar onszelf zien – zoals Elia toen. Maar het kan zijn dat God ons op het oog heeft en gebruiken wil – en wij merken het (nog) niet.

Geroepen tot een bediening – verrassend?

Elisa was zeker verrast toen op een dag de grote profeet Elia naar hem toe kwam en zijn mantel naar hem toe wierp (1 Kon. 19:19). Had Elia verder niets gezegd? Blijkbaar niet. Zo laat Elisa alles staan en loopt achter Elia aan om het vervolg met hem te bespreken.

Elisa had meteen begrepen wat Elia hem met de mantel wilde zeggen. Hij was ook meteen bereid om thuis af-

scheid te nemen, om Elia te volgen. Daaruit kunnen we concluderen dat God Elisa innerlijk al op zijn nieuwe werk voorbereid had. In zoverre waren misschien het tijdstip en de manier waarop de roeping gebeurde verrassend voor Elisa, maar de zaak als zodanig niet.

Ook nu komt het voor dat een oudere een jongere aanspreekt en hem vraagt of hij zijn taak kan overnemen. Hetzelfde geldt natuurlijk ook voor zusters. Als alles onder de leiding van de HEERE gebeurt, wordt de jonge gelovige niet onaangenaam verrast. Hij wordt niet uit zijn traagheid opgeschrikt (Elisa oefende zijn beroep uit!), en de oude-

re heeft ook geen onmogelijke wens. Nee, de HEERE bereidt Zijn dienaren en dienaressen voor. En dat gebeurt in gemeenschap met de HEERE en te midden van de algemene uitdagingen van het leven.

Motivatie voor de dienst

Toen Elisa vroeg om afscheid te mogen nemen van zijn familie, antwoordde Elia: 'Ga, keer terug, want wat heb ik u gedaan?' (1 Kon. 19:20). Dat is op het eerste gezicht onbegrijpelijk. Elia wist heel goed dat God Elisa tot opvolger benoemd had. Toch wilde Elia geen druk uitoefenen. Hij legde de verantwoordelijkheid om profeet van God in Israël te worden helemaal bij Elisa. Die moest nu persoonlijk voor God beslissen wat hij wilde doen.

Dat geldt op een soortgelijke manier ook nu nog. Anderen kunnen een wens of een aanbeveling uitspreken. Maar niemand kan een dienaar zijn persoonlijke motivatie tot de dienst opleggen. Hij hoeft geen verantwoording af te leggen aan zijn broeders en zusters in het geloof, maar aan de HEERE. Daarom moet iedere opdracht of bediening 'van Boven' zijn.

Klein beginnen

We hadden graag willen weten welke opdrachten Elisa als knecht van Elia overnam, voordat hij uiteindelijk profeet werd in zijn plaats. Behalve het laatste gedeelte van de weg kort voor Elia's hemelvaart, die uitvoerig in 2 Koningen 2 beschreven wordt, is er maar één getuigenbericht uit deze tijd. Een van de knechten van Joram, de koning van Israël, wist dat Elisa water op de handen van Elia gegoten had (2 Kon. 3:11).

Anderen de handen en voeten wassen – dat is niets anders dan slavendienst. Waren er dan eerst geen grote opdrachten voor Elisa? We weten het niet. Eén ding was zeker heel belangrijk voor Elisa: dat hij Elia in alles nauwkeurig observeerde.

De jonge generatie van nu bezit over het algemeen een hoge opleiding. Mede daardoor willen jonge mensen graag snel veel verantwoordelijkheid op zich nemen, ze willen iets in beweging zetten. In het geestelijke is luisteren en kijken echter heel belangrijk. Een voorbeeld daarvan is Timotheüs. Hij heeft het onderwijs, de levenswandel, de levensopvatting, het geloof, het geduld, de liefde en de volharding ... van de oudere Paulus nagevolgd (2 Tim. 3:10-11).

In de dienst voor de HEERE komt het niet in de eerste plaats op een knappe kop aan. Naast het bestuderen van het Woord van God is geestelijke karaktervorming heel belangrijk. Nederigheid, liefde, trouw – alles wat Timotheüs bij Paulus kon zien – zijn voorwaarden om voor de HEERE nuttig te zijn. Alleen wie trouw in het kleine is, kan (later) grotere taken op zich nemen. En laten we niet vergeten: we zijn en blijven dienaren.

Oud en jong met elkaar

Het laatste gedeelte van de weg van Elia is bijzonder indrukwekkend. Elisa wist dat de HEERE Elia vandaag van hem zou wegnemen (zie 2 Kon. 2:3). We kunnen ons voorstellen hoe zeer hij op Elia gefocust was. De HEERE

had Elia de opdracht gegeven enkele plaatsen in Israël te bezoeken. Telkens als hij vertrok, luidde zijn advies aan Elisa: 'Blijf toch hier' (2 Kon. 2:2,4,6). Het leek net een laatste test, die aan moest tonen of Elisa bereid was de zware dienst van Elia voort te zetten. Elke keer antwoordde Elisa standvastig: 'Zo waar de HEERE leeft en uw ziel leeft, ik zal u niet verlaten!' Met andere woorden: ik zal je in geen geval verlaten!

Elia was voor Elisa als een vader (zie 2 Kon. 2:12). En een goede vader verliezen, is uiterst pijnlijk. Daarom wilde Elisa zo lang mogelijk bij Elia zijn en hem begeleiden. 'Zo gingen zij beiden verder' (vs. 6). Iets verder staat er: 'Het gebeurde, terwijl zij al sprekend verdergingen ...' (vs. 11). Hoe aandachtig zal Elisa naar de woorden van Elia geluisterd hebben! Misschien heeft hij hem nog vragen ge-

steld ... In ieder geval vond er een intensieve uitwisseling plaats.

Ook wij zijn samen onderweg, oud en jong – op de weg naar de hemel. En wat doen wij terwijl we op de opname

wachten? Wij hebben 'gemeenschap met elkaar' (1 Joh. 1:7). Christelijke gemeenschap – ook tussen ouderen en jongeren – is een voorproefje van de hemel.

Een moeilijke erfenis

De laatste oproep van Elia aan Elisa luidt: 'Vraag mij wat ik voor u doen zal, voordat ik van u weggenomen word' (2 Kon. 2:9). Elisa voelde zich als een geestelijke zoon, die de erfenis van zijn vader zou erven. Daarom luidde zijn bede: 'Laat er toch twee delen van uw geest op mij mogen zijn!' Elisa voelde heel sterk dat zijn 'vader' een grote man Gods geweest was. Hij waagde het niet dezelfde geest te verlangen. Maar hij wenste een dubbel deel van deze 'erfenis'.

Als wij broeders en zusters in het geloof hebben leren kennen die voor ons geestelijke vaders en moeders zijn, dan willen we ook graag iets van hun geest erven. Maar zo eenvoudig gaat dat niet. Elia zegt: 'U hebt een moeilijke zaak gevraagd'. De geest en de kracht van dergelijke geloofshelden vallen

ons niet in de schoot. God dupliceert geen geestelijke broeder of zuster en wij kunnen die niet gewoon kopiëren. Maar wat we wel kunnen doen, is hun geloof navolgen. Dat betekent: in nauwe geloofsverbinding staan met onze HEERE in de hemel en zo in Zijn kracht leven en handelen.

Toen Elisa na Elia's hemelvaart voor de Jordaan stond en diens afgevallen mantel in zijn handen hield, zei hij: 'Waar is de HEERE, de God van Elia?' – Wij vragen niet: 'Waar zijn Paulus, Petrus en Johannes?' Of: 'Waar zijn onze 'ouderen'? Maar: 'Waar is de God van deze geloofsgetuigen?' Hij is er nog steeds, en Hij is Dezelfde gebleven. Hij is ook onze God! Wij kunnen in de kracht van dezelfde geest gaan die in vorige generaties zo sterk gewerkt heeft.

'De geest van Elia rust op Elisa', merkten de leerling-profeten. Wat een zegen zou het zijn, als ook bij ons deze geest van beslistheid en ijver voor onze HEERE gezien zou worden.

Hartmut Mohncke

William Tyndale – deel 2

De Brit William Tyndale (1494-1536) is niet erg bekend, maar hij presteerde iets belangrijks: hij vertaalde de Bijbel (grotendeels) in de Engelse taal. Het was de eerste vertaling in het Engels die de Hebreeuwse en Griekse grondtekst nauwkeurig weergaf en die door boekdrukkers werd verveelvoudigd. Tyndale's grondige werk beïnvloedde wezenlijk de bekende King Jamesvertaling – de meest wijdverspreide Bijbelvertaling over heel de wereld.

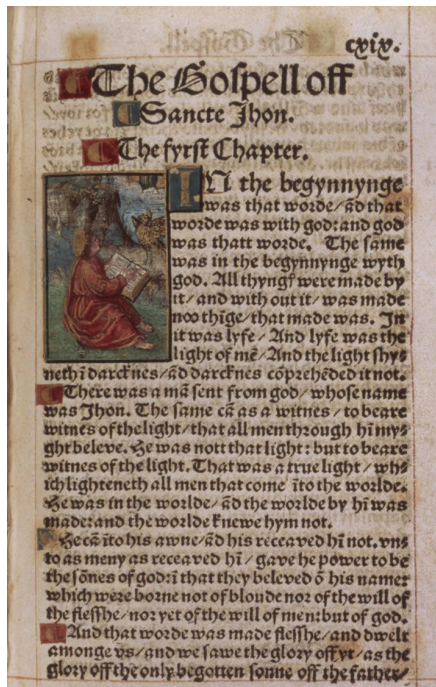

We hebben al gezien in wat voor een tijd Tyndale zijn werk moest doen. Zo waren er grote religieuze bolwerken die zich, zonder geweld te schuwen, ertegen verzetten om Gods Woord toegankelijk te maken voor burgers buiten de geestelijke stand. Ondanks dit verzet bleef Tyndale uitkomen voor zijn geloof in Zijn Heere en Heiland en ging hij verder met zijn dienst voor Hem: Het vertalen van de Bijbel.

Werk en gevaren

Ook na zijn vlucht vanuit Keulen naar Worms verkeerde Tyndale steeds in groot gevaar. De rooms-katholieke inquisiteurs ('onderzoekersrechtters') beschouwden hem als een ketter. Ook de koning van Engeland, Hendrik VIII, liet hem door zijn agenten zoeken, omdat Tyndale ertegen had geprotesteerd dat de koning zich van zijn vrouw Katharina van Aragon liet scheiden. Later echter wilde Hendrik VIII Tyndale in zijn rijk terughalen, omdat de Engelse koning enorm overhoop lag met de rooms-katholieke kerk. Hij kon een geleerd man als Tyndale goed gebruiken voor theologische disputen. Maar Tyndale wilde slechts op één voorwaarde terugkomen: dat de Bijbel in de Engelse taal vrij in het land zou mogen worden verspreid. Hendrik VIII wees dit verontwaardigd van de hand.

Tyndale bleef niet in Worms, maar woonde later voor langere tijd in Marburg. Daar schreef hij boeken en verbeterde de vertaling van het Nieuwe Testament. Ook ging hij verder met de vertaling van het Oude Testament. Hij

Begin van het Johannes evangelie uit de Wormser druk uit 1526

werkte nauwgezet, intensief en zorgvuldig. Aan zijn vriend John Frith (1503-1533) kon hij schrijven: 'Voor God getuig ik en met het oog op de dag waarop wij voor onze Heere Jezus zullen verschijnen, dat ik nooit een letter van Gods Woord tegen mijn geweten heb veranderd; noch zou ik dat doen, zelfs als alles ter wereld – zij het eer, vreugde of rijkdom – mij zou worden gegeven'.

Waar Tyndale zich overal ophield en wat hij daarbij allemaal op zich nam, is nu niet meer in detail te achterhalen. In een brief aan Stephen Vaughan uit 1531 schreef hij concreet over zijn pijn, zijn armoede, zijn verbanning uit het vaderland, zijn bittere afzondering van

de vrienden, zijn honger, zijn dorst, zijn koude en over de grote gevaren die hem omringden, en ten slotte 'over alle talloze andere hevige en pijnlijke aanvechtingen die ik moet ondergaan'.

Dat herinnert aan de grote apostel van de volken die in de dienst voor de Heere ongelooflijke moeiten verdroeg. 'Tot op dit moment lijden wij én honger én dorst, én zijn wij naakt, én worden wij met vuisten geslagen, én hebben wij geen vaste woonplaats, én spannen wij ons in door met onze eigen handen te werken. Worden wij uitgescholden, dan zegenen wij. Worden wij vervolgd, dan verdragen wij. Worden wij belasterd, dan bidden wij. Wij zijn geworden als het uitvaagsel van de wereld en het afschraapsel van allen tot nu toe'. (1 Kor. 4:11-13; vgl. verder 2 Kor. 11:23-28). Ook als Paulus dat niet heeft geschreven om ons te beschamen (vgl. 1 Kor. 4:14), dan maakt het ons toch beschaamd als wij aan ons zo vaak gemakkelijk leven als Christen denken!

Tyndale's beste vriend John Frith, die ook uit Engeland was gevlucht, keerde kort na zijn huwelijk weer terug naar zijn vaderland. Deze moedige beslissing moest hij met zijn leven betalen. Voor hij in 1533 in Smithfield bij Londen als martelaar stierf, zond Tyndale hem een brief: 'Jouw zaak is het Evangelie van Christus, een licht dat met het bloed van het geloof moet worden gevoed ... Als wij door wel te doen worden geslagen, lijden wij geduldig en houden stand; dat is aangenaam voor God, want daartoe zijn wij geroepen. Want ook Christus heeft voor ons geleden en ons een voorbeeld nagelaten,

opdat wij in Zijn voetstappen treden. Die geen zonde deed. Hierin hebben we de liefde gekend dat Hij Zijn leven voor ons heeft gegeven, daarom zullen ook wij ons leven voor de broeders in alle duidelijkheid ten voorbeeld stellen ... Laat je lichaam niet zwak worden! ... Als de pijnen je krachten te boven gaan, denk dan aan Zijn belofte: als jullie in Mijn Naam iets vragen, zal Ik het doen. Ik bid tot onze Vader in deze Naam en Hij zal je pijn verzachten of hem verkorten ... Amen'. Het bericht van de dood van zijn vriend schokte Tyndale.

In Antwerpen

William Tyndale ging in 1534 naar Antwerpen, waar hij in een Engelse wijk bij een Engelse koopman onderdak vond. De Engelse kooplieden genoten hoog aanzien in de stad en werden door de regering beschermd – en zo kon Tyndale wat op adem komen. Hier werd hij ook door vrienden royaal ondersteund. In hetzelfde jaar liet hij zijn bewerkte en sterk verbeterde versie van het Nieuwe Testament in druk geven. Het werk aan het Oude Testament ging door, maar Tyndale zou het niet kunnen voltooien.

In 1535 dook in Antwerpen plotseling een student uit Engeland op. Hij heette Henry Philips, had goede omgangsvormen en was kennelijk hevig geïnteresseerd in de reformatie. De goedgelovige Tyndale was ingenomen met de jongeman, die prettig in de omgang was, en sprak vaak met hem. Zijn vrienden maanden hem voorzichtig te zijn en waarschuwden hem ervoor zich niet vrij in de stad te begeven.

Standbeeld van William Tyndale,
Victoria Embankment Gardens, London

Toen het Philips op een dag was gelukt Tyndale een van de smalle straatjes van Antwerpen in te lokken, werd de veronderstelde ketter door officieren gearresteerd. De geniepige Philips dreef Tyndale rechtstreeks in hun armen. Hij was verraden! En Philips had het zelfs aangedurfd om vlak voor de arrestatie van Tyndale nog een behoorlijke som geld te lenen om zijn judasloon te vergroten.

In de vesting Vilvoorde

Tyndale werd naar de nabijgelegen vesting Vilvoorde bij Brussel gebracht. De ijverige pogingen van zijn vrienden om hem vrij te krijgen, mislukten. Tyndale moest onder zware omstan-

digheden in hechtenis blijven. Daarom schreef hij in september een brief aan een beambte van de burch waarin hij om verlichting vroeg: 'Ik wend me tot u, o lord, en tot de Heere Jezus, aan Wie alle macht is onderworpen: Als ik de winter over moet blijven, zou u dan de commissaris willen verzoeken zo vriendelijk te zijn mij van mijn in beslag genomen goederen een warme muts te geven. Mijn hoofd lijdt erg onder de koude ... Ik verzoek eveneens om een warme mantel ... Ook vraag ik u om mij een lamp voor 's avonds toe te staan; het is werkelijk vreselijk om alleen in het donker te zitten. Maar in het bijzonder verzoek en smee ik dat uw barmhartigheid ertoe leidt dat u in ieder geval met de commissaris spreekt of hij zou willen toestaan mij een Hebreeuwse Bijbel, de Hebreeuwse grammatica en het Hebreeuwse woordenboek te geven, opdat ik mijn tijd met zulke studies kan doorbrengen. Daarvoor moge u ontvangen wat u het meest begeert; maar alleen als het dient tot redding van uw ziel. Doch als welke andere beslissing dan ook met betrekking tot mijn persoon is gevallen, dat ik vóór de winter wordt veroordeeld, wil ik dat geduldig dragen en in de wil van God blijven ter verheerlijking van de genade van mijn Heere Jezus Christus. [Het is mijn gebed] dat Zijn Geest uw hart steeds moge leiden. Amen'.

Herinnert ons dat niet aan de woorden van de apostel Paulus, die in de gevangenis aan Timotheüs schreef: 'Breng, wanneer u komt, de reismantel mee die ik in Troas bij Karpus achtergela-

ten heb, en de boeken, vooral de perkamenten'(2 Tim. 4:13)? Ook Paulus wenste wat warmes en wilde graag in de gevangenis lezen en schrijven – zeker tot eer van de Heere.

Tyndale was in de gevangenis een geloofwaardig getuige van Christus: zijn bewaker en enkelen die tot zijn huis behoorden, bekeerden zich. Veel gevangenen waren onder de indruk van zijn houding. Opnieuw kunnen we aan Paulus denken – aan wie Tyndale zeker een voorbeeld nam – want de apostel werd in de gevangenis een wegwijzer naar de Heere Jezus (Hand. 16; Filemon 10; Fil. 1: 12-14). Hij verlangde ernaar zijn Meester ook op deze donkere plaats te verheerlijken (Fil. 1:20).

In augustus 1536 werd William Tyndale uiteindelijk wegens ketterij tot de dood veroordeeld. De ketterij bestond daaruit dat hij o.a. het volgende beweerde:

- Alleen door het geloof gerechtvaardigd.
- Menselijke tradities zijn niet bindend voor het geweten.
- Er is geen vagevuur.
- Men behoorde noch tot de maagd Maria noch tot de heiligen te bidden.

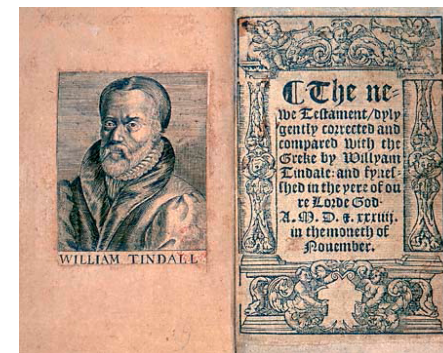
Begin oktober werd hij naar een open plaats geleid, waar een groot aantal mensen zich verdrong. In het midden van de plek waar de terechtstelling zou plaatsvinden, rees een grote houten pijler op in de vorm van een kruis. De gevangene werd voorgeleid en ge-

vraagd of hij zijn dwaalleer wilde herroepen. Hij greep deze 'kans' niet aan. Kort voor hij naar de paal ging, bad hij luid: 'Heere, open de koning van Engeland de ogen!' Aan de paal werd hij door de beul, die achter hem stond, met een ijzeren ketting gewurgd. Daarna werd hij tot as verbrand.

De Bijbel wordt verspreid

God verhoorde het gebed van de trouwe martelaar. Slechts twee jaar na zijn dood beval koning Hendrik VIII dat elke kerk in Engeland een exemplaar van de Engelse Bijbel ter inzage moest neerleggen. En in 1539 moedigde de koning 'het vrije en ruime gebruik van de Bijbel in onze Engelse moedertaal aan'. De Bijbels die in die dagen in Engeland werden gedrukt, berustten wezenlijk op het werk van één man – William Tyndale.

Gerrid Setzer

Afbeelding van een in 1534 verschenen uitgave van het Nieuwe Testament

Anders dan gedacht

Het was de laatste vakantiedag en Tom had zich erg op deze dag verheugd. Hij wilde deze dag met zijn beste vriend doorbrengen en 's middags samen met andere vrienden gaan voetballen.

Nu zit hij hier in het ziekenhuis en denkt na wat er op deze dag allemaal zo anders is gelopen dan gedacht. Het eerste probleem begon al toen hij bij het wakker worden op de wekker keek: flink verslapen – hoewel hij toch de wekker gisteravond extra had ingesteld. Hij had hem gewoon niet gehoord.

Toen hij daarop veel te laat op weg ging naar zijn beste vriend, kwam de bus niet. Hij moest een uur wachten. Toen werd zijn geduld op de proef gesteld. Daarom liep hij de eerste helft van het voetballen mis. Toen, zo in het midden van de tweede helft, verstapte hij zich ongelukkig en knikte door zijn been. Of zijn knieband gescheurd is, weet hij nog niet. Hij zit hier en wacht tot de dokter hem onderzoekt. Hij vraagt zich af: Waarom is deze dag zo verlopen? Zou de Heere hem daardoor wat willen zeggen?

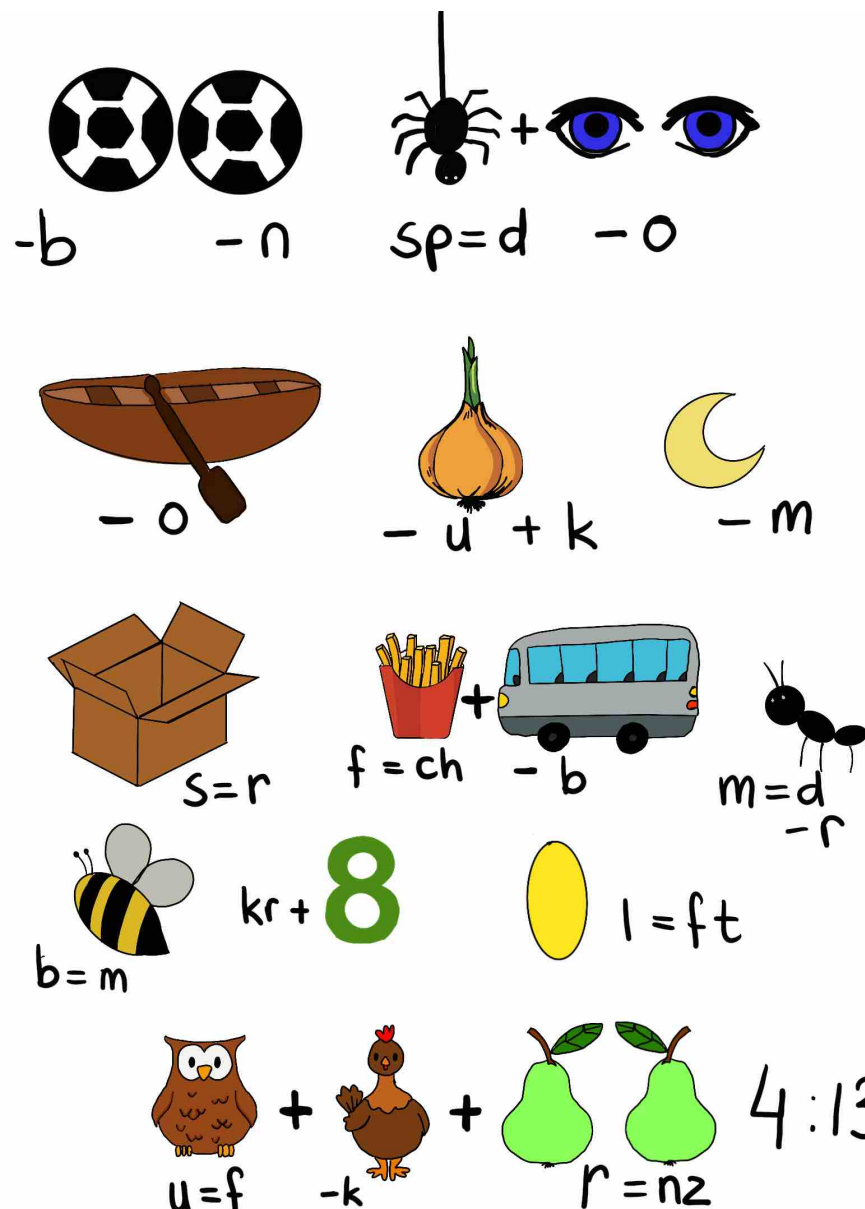

Ken je van die dagen waarop je denkt dat alles fout gaat? Zeg dan tegen de Heere wat je irriteert. Het zou wel eens kunnen dat Hij je op iets wil wijzen wat je in je leven in orde moet maken. Of het zou kunnen dat Hij daardoor je geloof test en je bijzondere ervaringen laat opdoen. Eén ding is zeker: alle dingen die we meemaken, zullen medewerken ten goede (Rom. 8:28). Neem deze belofte van God mee in het nieuwe jaar!

'Maar dit zei Hij om hem op de proef te stellen, want Hij wist Zelf wat Hij zou gaan doen' (Johannes 6:6).

Kun jij deze rebus oplossen?

Beste jongelui,

Onlangs zongen wij in een samenkomst een lied dat als volgt begint: *Hoe heerlijk verlost te zijn, Heer, door Uw bloed! Mijn blijdschap kan ik niet op. Wat bent U goed!*¹

Toen we dit zo zongen met elkaar realiseerde ik me dat we daar soms wel wat makkelijk over spreken. Wat is dat eigenlijk, 'verlost te zijn'?

De eerste keer dat het thema verlossing voorkomt is in het spreken van God tot Mozes. *'Ik zal u uitleiden van onder de dwangarbeid van de Egyptenaren. Ik zal u redden uit hun slavernij en u verlossen door een uitgestrekte ...'* (Ex. 6:5).

Je kent de geschiedenis van de uit-tocht (Exodus) van het volk Israël uit Egypte vast wel. Een Lam, zonder enig gebrek, moest geslacht worden. Een beeld van het ware Godslam, de Heere Jezus. Het bloed dat genomen moest

worden en dat door de Israëlieten gestreken moest worden aan de deurposten en bovendorpel. Het oordeel van God zou deze huizen met het bloed voorbijgaan, maar de Egyptenaren werden getroffen door het oordeel. Je leest het in Exodus 12.

In de eerste plaats vallen gelovigen door het verlossingswerk van de Heere Jezus niet meer onder het oordeel. *'Wie Mijn woord hoort en Hem gelooft die Mij gezonden heeft, die heeft eeuwig leven en komt niet in de verdoemenis, maar is uit de dood overgegaan in het leven'* (Joh. 5:24).

Maar de gelovige is ook verlost van de satan, de wereld en de zonde. Lees het maar na in de Bijbel! (Hebr. 2:14, Gal. 1:4 en Rom. 6:14). En dat alles door de Heere Jezus die Zijn bloed (leven) gaf. Ja, wat een verlossing heeft de Heere Jezus bewerkt! Wanneer je daar bewust van bent kun je niet anders dan blij zijn en te zingen van Hem die een heerlijke verlossing bewerkt heeft.

*Ik zal zingen voor de Heere, want Hij is
hoogverheven!
De Heere is mijn kracht en lied, Hij is mij
tot heil geweest.
(Ex. 15:1a,2a)*

Kan jij zingen van die heerlijke verlossing?

Erik Schoonenberg

¹ Bundel 'Lofzangen en Geestelijke Liederen' 385:1

Boeken!

*'Breng, wanneer u komt, de reismantel mee die ik in Troas bij
Karpus achtergelaten heb, en de boeken, vooral de perkamenten.'*
2 Timotheüs 4:13

Paulus schrijft geïnspireerd door de Heilige Geest en toch wil hij boeken! Hij heeft minstens 30 jaar gepredikt en toch wil hij boeken! Hij heeft de Heere gezien en toch wil hij boeken! Hij heeft meer ervaring dan de meeste mensen en toch wil hij boeken hebben! Hij was opgenomen in de derde hemel en heeft woorden gehoord, die het een mens niet is geoorloofd uit te spreken en toch wil hij boeken hebben. Hij schreef een groot deel van het Nieuwe Testament en toch wil hij boeken hebben!

Ook wij zouden goede boeken moeten waarderen en liefhebben.

Charles Haddon Spurgeon

*Als redactie van Volg Mij! bevelen we de boeken en commentaren
bij de Bijbel op de volgende site graag aan: www.uhwdw.nl*

Het Markusevangelie –

Een Bijbelstudie voor jonge Bijbellezers

Ook deze keer is het goed om eerst hoofdstuk 10 in je Bijbel te lezen.

Indeling

(Een eerste overzicht)

- De Heere Jezus heeft het over het huwelijk en echtscheiding (10:1-12)
- De Heere Jezus en de kinderen (10:13-16)
- 'Een ding ontbreekt u' – Rijkdom en het Koninkrijk van God (10:17-31)
- De Heere spreekt opnieuw over Zijn lijden en sterven (10:32-34)
- De wens van Jakobus en Johannes (10:35-45)
- De genezing van de blinde Bartimeüs (10:46-52)

Inhoud

(Een korte samenvatting van de wezenlijke inhoud)

In dit hoofdstuk behandelt de Heere Jezus drie kwesties die toen voor de mensen net zo belangrijk waren als nu voor ons: de relatie tussen man en vrouw in het huwelijk (vs. 1-12), de waarde van kinderen in de ogen van God (vs. 13-16) en de invloed van persoonlijk bezit op mijn hart (vs. 17-31). Nadat de Heere opnieuw over Zijn dood heeft gesproken (vs. 32-34), lijkt de kwestie van de twee discipelen hoogst ongepast. Maar zijn wij niet vaak net zo? (vs. 35-45). Op weg naar Jeruzalem wordt de genade van de Heere opnieuw duidelijk als Hij de arme, blinde Bartimeüs aan de kant van de weg geneest (vs. 46-52).

Vragen over de tekst

(Om na te denken over wat je hebt gelezen. De antwoorden staan in het volgende nummer.)

1. Wat was vanaf het begin (sinds de schepping) Gods wil, in Zijn Woord, over hoe er over het huwelijk gedacht werd?

2. In dit hoofdstuk lees je dat de Heere Jezus 'boos werd', maar ook dat Hij 'liefhad'. Waarover werd Hij boos en van wie wordt gezegd dat de Heere hem liefhad?
3. In vers 33 is er tweemaal sprake van dat de Heere 'overgeleverd' wordt. Wie heeft Hem overgeleverd?
4. Hoe noemt de volksmenigte de Heere Jezus en hoe noemt Bartimeüs Hem?

Woordstudie: losprijs

(In dit gedeelte nemen we een bepaalde uitdrukking wat nauwkeuriger onder de loep.)

'(...) en Zijn ziel te geven als losprijs voor velen' (vs. 45); 'Hij heeft Zich gegeven als een losprijs voor allen' (1 Tim. 2:6). De gedachte aan een losprijs laat zien dat de mens losgekocht moest worden. En deze prijs was het leven van de Heere Jezus, Die Zich overgegeven heeft in de dood. De bovenstaande beide Bijbelteksten spreken er eenmaal over dat Hij de losprijs 'voor velen' was en eenmaal over de losprijs 'voor allen'. Een tegenstrijdigheid? Nee, er zijn geen tegenstrijdigheden in de Bijbel. De uitdrukking 'losprijs voor allen' betekent eenvoudig dat de prijs die de Heere Jezus betaald heeft voldoende was voor allen! Iedereen kan deel krijgen aan het verlossingswerk en verlost worden. Maar helaas doet niet iedereen het, slechts 'velen'. En alleen voor de 'velen' die Hem als Verlosser hebben aangenomen, is de prijs 'uitbetaald', de cheque ingewisseld. Behoor jij al tot de velen? Nog steeds wordt dit geschenk aangeboden aan alle mensen.

Opdracht

- Deze keer mag je twee lijsten die je tijdens vorige studies gemaakt hebt aanvullen (hint: weet je nog wie de discussie over huwelijk en echtscheiding op gang heeft gebracht?).

Verdenking

(Een vers of gedeelte van het hoofdstuk moet ons in het bijzonder aanspreken, uitdagen, bemoedigen, bezig houden ...)

'En zij kwamen in Jericho. En toen Hij en Zijn discipelen en een grote menigte Jericho uitgingen, zat de zoon van Timeüs, Bartimeüs, de blinde, aan de weg te bedelen' (vs. 46).

'En Jezus zei tegen hem: Ga heen, uw geloof heeft u behouden. En meteen werd hij ziende en volgde Jezus op de weg' (vs. 52).

De bedelaar Bartimeüs zat 'aan de weg' – aan de weg waarop Jezus voorbijkwam. Dat was een zegen voor hem, met gevolgen voor de eeuwigheid.

Zit jij misschien ook aan de weg? Daar waar Jezus voorbijkomt – in de gemeente, Bijbelles, jeugdbijeenkomst enz. Dat kan ook voor jou een bijzondere zegen zijn, die gevolgen heeft voor je hele leven en de eeuwigheid. Maar als je alleen maar aan de kant blijft zitten, kan je ook 'aan de weg' eeuwig verloren gaan. Je moet een persoonlijke keuze voor Christus maken. Doe net als Bartimeüs: kom over-eind en volg de Heere Jezus. Daarmee begint je leven van volgen, van discipelschap.

Michael Vogelsang

Antwoorden bij hoofdstuk 9

Vragen over de tekst

1. Want hij wist niet wat hij zeggen moest, want ze waren vol vrees.
2. Petrus stelde de Heere Jezus op één lijn met Mozes en Elia. Hoe groot deze mannen ook waren – de Heere Jezus is met niemand te vergelijken.
3. Bij de doop van de Heere in de Jordaan (1:9-11)
4. En Jezus zei tegen hem: Als u kunt geloven, alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft (vs. 23).

Opdrachten

Lijst 1: De Heere ontmoet de demonen.

- Een mens met een onreine geest in de synagoge (1:23-28)
- De Heere Jezus dreef veel demonen uit en stond hun niet toe te spreken (1:34)
- De demonen weten wie de Heere Jezus is (3:11-12)
- De Heere bevrijdt de Gadarener (5:1-20)

- De Heere bevrijdt de bezeten dochter van de Syro-Fenicische vrouw (7:24-30)
- De Heere geneest een bezeten jongen (9:14-29)

Lijst 4: De Heere geneest.

- De Heere stilt de storm (4:35-41)
- De opwekking van de dochter van Jairus (5:21-43)
- De spijziging van de 5000 (6:30-44)
- De Heere loopt op het water (6:45-54)
- De spijziging van de 4000 (8:1-10)
- De verheerlijking op de berg (9:1-13)

De reactie van de discipelen op de lijdensaankondiging van de Heere

- (hfst. 8): Petrus berispt de Heere
- (hfst. 9): De discipelen begrepen het woord niet en durfden het Hem niet te vragen

De volgende keer zullen we verdergaan bij Markus 11.

Handelingen

En de apostelen legden met grote kracht getuigenis af van de opstanding van de Heere Jezus; en er was grote genade over hen allen.

Handelingen 4:33

Het boek Handelingen (van de apostelen) vertelt hoe God in Zijn wijsheid de gebeurtenissen zó geleid heeft, dat mensen geleidelijk aan uit de eerder door Hem ingestelde bedeling van de wet worden overgebracht naar de volle vrijheid van de bedeling van Gods genade.

De kracht en werking van de Heilige Geest wordt hier op prachtige wijze zichtbaar, omdat de apostelen door God gebruikt worden voor de vestiging van het Christendom.

Het werk begint in Jeruzalem met de uitstorting van de Heilige Geest (hfst. 2), maar breidt zich uit. En nadat Israël als volk de tweede oproep van genade koudweg heeft afgewezen door Stefanus als martelaar ter dood te brengen (hfst. 7) – daarvóór hadden ze hun gezegende Messias Zelf al verworpen – wordt de apostel Paulus door God opgewekt als speciale boodschapper voor de heidenen en strekt de genade van God zich uit tot de gehele

wereld. Zo wordt de Gemeente van God gevormd door de kracht van de Geest van God en worden zowel Joodse als heidense gelovigen tot het ene lichaam gedoopt.

Laten we ook acht geven op de grote zorg van onze God in dit boek om een ware en wezenlijke eenheid van dit werk en van de gelovigen in alle plaatsen te bewaren.

De echtheid, de eenvoud, de frisheid van deze begintijd, de goddelijke handhaving van orde en eenheid zonder de noodzaak van menselijke organisatie en ordening zijn een bijzonder gezegende les voor onze ziel. Dit alles toont ons op prachtige wijze de toereikendheid van Christus als het Middelpunt van Zijn volk en de toereikende kracht van de Geest van God voor iedere geestelijke activiteit, of het nu gaat om aanbidding, gemeenschap, dienst of getuigenis.

Leslie M. Grant

Contacten en relaties – leren van Ruth (deel 2)

In deel 1 hebben we door Ruths houding en gedrag geestelijke impulsen voor ons leven ontvangen. In dit deel houden we ons bezig met de personen en groepen van personen die Ruth bij haar start in het 'nieuwe leven' tot steun waren.

Als (jonge) Christenen zouden we dankbaar moeten zijn als we personen in onze omgeving hebben die ons tot steun zijn in ons geloofsleven.

Naomi – onderling contact, ook met ouderen

Ruths eerste aanspreekpunt was Naomi, haar schoonmoeder. Buiten haar kende ze niemand in Israël. Bovendien was Ruth door haar tot geloof gekomen in de levende God – en dat ondanks haar eigen zeer zwak ontwikkelde geloof. Nu liet Naomi haar schoondochter zich op haar eerst stappen in het 'nieuwe land' oriënteren. Toen Ruth haar te kennen gaf graag aren te willen gaan rapen, moedigde Naomi haar aan om te gaan (Ruth 2:2). – Mooi, als er een goed onderling contact is tussen oud en jong en ze het goed met elkaar kunnen vinden. Zo krijgen de jongeren een goede oriëntatie voor hun leven.

Het is je vast wel opgevallen dat we ons over het algemeen aange trokken voelen tot leeftijdsgenoten. Dat is heel natuurlijk. De omgang en het contact met leeftijdsgenoten zijn relatief eenvoudig, omdat ervaringen en interesses voor een groot deel overeenkomen of hetzelfde zijn. Bovendien sta je tegenover de ander op ooghoogte, wat erg prettig is. En we profiteren ook van dit soort contacten. Maar laten

we niet vergeten dat het voor ons geloofsleven een grote verrijking kan zijn als we een goede relatie met gelovigen hebben die ouder zijn en meer levenservaring hebben dan wij.

Toen Ruth op haar eerste werkdag 's avonds thuiskwam en haar eerste opbrengst meebracht, toonde Naomi grote belangstelling. 'Waar heb je vandaag aren geraapt en waar heb je gewerkt?' (vs. 19), vroeg ze aan Ruth. Het is goed als de ouderen zich interesseren voor

de activiteiten en belangen van de jongeren. Zo kunnen ze op 'het juiste punt' inhaken en de jongeren stimuleren om het goede te doen.

Maar van de jongeren wordt ook gevraagd zich voor de ouderen open te stellen. Alleen zo komt het tot een goe-

de gemeenschap, die tot zegen voor alle betrokkenen is.

Een laatste punt bij het onderlinge contact tussen Ruth en Naomi: door Naomi leerde Ruth Boaz beter kennen. Zij legde haar de verwantschapsrelatie met Boaz uit. – Dat is een belangrijke opdracht voor ouderen: jongeren op de Heere Jezus wijzen en over Hem vertellen. Als jonge Christenen ervaren met hoeveel waardering oudere broeders en zusters in het geloof over hun Verlosser en Heere denken, worden ze gemotiveerd om de Heere Jezus beter te leren kennen en dichter bij Hem te komen.

De meisjes – Christelijke gemeenschap ervaren

Op het veld van Boaz leerde Ruth andere vrouwen kennen – de meisjes. Ze behoorden kennelijk tot het huis van Boaz, die een vermogend man

was. Hij noemde hen zijn eigendom. Hoewel deze vrouwen maar eenvoudige bezigheden hadden en bij de oogst hielpen, is hun aanwezigheid voor Ruth toch van belang. Ze worden in Ruth 2 meerdere keren genoemd. Boaz roept Ruth op: 'Ga niet op een andere akker aren rapen. Ook moet u hier niet weggaan, maar u moet dicht bij de meisjes blijven' (Ruth 2:8). En Naomi zei later: 'Het is goed, mijn dochter, dat je met de meisjes die voor hem werken meegaat, zodat ze je op een andere akker niet lastig vallen' (vs. 22).

Dicht bij de meisjes blijven – hoe kunnen we dat geestelijk op onszelf toepassen? Wie het contact met hen zoekt die Christus toebehoren, bevindt zich in het beste gezelschap. Daar ervaar je niet alleen een gezellig samenzijn, maar echte Christelijke gemeenschap. En gemeenschap met gelovigen biedt bescherming tegen vijandelijke aanvallen. Het belangrijkste is dat we ons van harte voornemen bij de Heere te blijven (Hand. 11:23), want uiteindelijk is van Hem het heil (Ps. 62:2-3). Ook al zijn de medegelovigen niet de oorsprong van de goede werken in ons leven, de gemeenschap met de kinderen van God is wel naar Zijn wil, want ze bevordert ons geloofsleven. Het is als met een houtblok. Komt het met andere brandende blokken in aanraking, dan vat het vlam en geeft het warmte af. Maar een houtblok alleen blijft moeilijk branden.

Er kunnen vele aantrekkelijke 'velden' zijn waar we ons zouden kunnen ophouden. De wereld biedt allerlei inte-

ressante zaken. Maar op deze 'andere velden' treffen we niet de ware Boaz aan. En daar vinden we ook niet zijn meisjes. Laten we daarom liever op zijn 'veld' blijven om de zijnen in hun arbeid na te volgen. (Ruth 2:22) We vinden misschien niet ieder van hen sympathiek, maar te midden van Gods volk wonen en werken is een grote vreugde en zegen.

De maaiers/knechten – onvervangbare 'hulpen bij de oogst'

Als we hebben gezien dat het rapen van aren de persoonlijke aanneming van Gods Woord voorstelt, dan is het niet moeilijk de zinnebeeldige betekenis van de maaiers te herkennen. Het zijn dienaren van de Heere die ons het Woord van God uitleggen. Paulus gebruikt in zijn tweede brief aan Timotheüs het beeld van de maaiers als hij Timotheüs tot het volgende oproept: 'Beijver u om uzelf welbeproefd voor God te stellen, als een arbeider die zich niet hoeft te schamen en die het Woord van de waarheid recht snijdt [eigenlijk in rechte richting snijdt]

(hfst. 2:15). In dit vers gaat het om de verantwoordelijkheid van een dienaar om het Woord van God zorgvuldig uit te leggen, dat betekent: in het tekstverband en in vergelijking met andere gedeelten van Gods Woord. '(...) dat geen enkele profetie van de Schrift een eigenmachtige uitleg toelaat [oftewel zichzelf uitlegt]' (2 Petr. 1:20).

Wij kennen zulke 'maaiers' – geloofsbroeders aan wie God een bijzondere genadegave heeft toevertrouwd, bijv. 'een woord van wijsheid' of 'een woord van kennis' (1 Kor. 12:8). Geestelijk mogen we hun bediening benutten! Daar zouden we dankbaar voor moeten zijn. Zulke dienaren gaan voorop: in woord en daad geven ze op basis van de Bijbel de richting aan. 'Laat mij toch naar de akker gaan en aren rapen achter hem in wiens ogen ik genade zal vinden' (Ruth 2:2) – dat was Ruths bescheiden wens, en dat zou ook onze wens moeten zijn. Zo worden we geestelijk opgebouwd.

Als we verfrissing nodig hebben, een bemoediging, dan wordt daar ook voor gezorgd. Net zoals Ruth mogen ook wij naar de watervaten gaan en drinken van wat de knechten zullen scheppen (vs. 9). Ook in dit opzicht is de dienst aan het Woord onmisbaar: ter bemoediging als de hitte van de dag ons afmat.

De knecht aangesteld over de maaiers – Goddelijke leiding bij de bediening

Er was nog iemand op het veld van Boaz die de 'knecht die over de maa-

ers aangesteld was' (vs. 5) wordt genoemd. Hij trad niet op de voorgrond, maar had wel een belangrijke taak: hij behartigde Boaz' belangen en zorgde ervoor dat de juiste man op de juiste plek aan het werk was. Hij herinnert ons aan de Heilige Geest en aan Zijn werk in de dienaren van de Heere. Het is de Heilige Geest Die binnen de vergadering (gemeente) van God de taken en genadegaven 'aan ieder afzonderlijk uitdeelt zoals Hij wil' (1 Kor. 12:11).

Het is ook de Heilige Geest Die onze zwakheden te hulp komt (Rom. 8:26-27). Hij is onze Voorspraak of Pleitbezorger, onze Trooster, Raadsman (Joh. 14:16) – Degene Die onze zaak op Zich neemt en ons in moeiten doet overwinnen. Het verhaal van Ruth illustreert ook iets van deze waarheid. De knecht die aangesteld was over de maaiers, deed een goed woordje voor Ruth toen Boaz hem vroeg wie zij was. – God, de Heilige Geest, is zonder twijfel de beste Pleitbezorger voor allen die in de hoop leven om de ware 'Boaz' spoedig te zien. Vaak zijn we ons niet zo bewust van de dienst van de Heilige Geest. Maar Zijn aanwezigheid en Zijn werk mogen niet worden genegeerd. We zouden heel bewust rekening met Hem moeten houden en Zijn werk de ruimte moeten geven, opdat de 'vrucht van de Geest' in ons leven tot volle wasdom kan komen (vgl. Gal. 5:22-23).

Boaz zelf – het voornaamste 'aanspreekpunt'

De persoon die de meeste indruk op Ruth heeft gemaakt, was Boaz,

een vermogend man. Dat hij een mooie voorafschaduwing van onze Heere Jezus was, wordt door verschillende details duidelijk. Zo betekent de naam 'Boaz': in hem is kracht. Slaat dat niet precies op de Zoon van God? Met het oog op Zijn menswording wordt gezegd: '(...) men noemt Zijn Naam (...) Sterke God' (Jes. 9:5). Hij is de Almachtige, 'Die alle dingen draagt door Zijn krachtig woord' (Hebr. 1:3) – ook jou en mij.

Naomi beschrijft Boaz als haar bloedverwant. De 'bloedverwantschap' herinnert eraan dat de Zoon van God dicht bij ons is gekomen door waarlijk mens (zonder zonde) te worden. 'Omdat nu die kinderen van vlees en bloed zijn, heeft Hij eveneens [eigenlijk dichterbij komende] daaraan deel gehad' (Hebr. 2:14). Dat was de noodzakelijke voorwaarde ervoor dat Hij Verlosser kon worden. En daarmee komen we bij een ander, tweede aspect van dit begrip.

Het woord 'bloedverwant' wordt in een ander Bijbelvers met 'losser' vertaald. Het gaat om iemand die het recht en de macht heeft zijn familielid en het erfdeel van zijn verwant(e) te lossen, als die in handen van een vreemde waren gekomen. – Ook wij hadden een Losser nodig, omdat wij onder de macht van de zonde en de duivel waren gekomen. En wat voor een prijs heeft onze Losser betaald om ons te bevrijden – Hij betaalde met Zijn eigen leven! Wij willen Hem er dagelijks voor danken.

Onze Losser heeft een volkomen verlossing voor ons tot stand gebracht. Die

vindt haar voleinding als ons lichaam verlost wordt (Rom. 8:23), dat betekent: als het 'gelijkvormig wordt aan Zijn verheerlijkt lichaam' (Fil. 3:20-21).

Een persoonlijke ontmoeting met Boaz – ervaren vreugde

De mooiste belevenis op de eerste werkdag was voor Ruth beslist de persoonlijke ontmoeting met Boaz. Ze ervoer zijn belangstelling en onbegrijpelijke genade heel diep toen hij haar aansprak. Hij wist alles al van haar voor ze hem over zichzelf had verteld. Wat klonken zijn woorden welwillend en respectvol toen hij haar geschiedenis pree. Haar beslissing om met het oude te breken en haar bedoeling om toevlucht te nemen onder de vleugels van de God van Israël (vs. 12), moeten hem erg verheugd hebben.

De Heere Jezus verheugt Zich in ieder die zijn gehele vertrouwen op de God van alle genade stelt, en Hij neemt kennis van ieder die op Zijn 'veld' onderweg is. Hij slaat niet alleen gade vanuit de verte, maar zoekt het gesprek met ons. Met Ruth beleven we dan dat Hij ons troost en tot ons hart spreekt (vgl. vs. 13). Dat zijn gelukkige momenten in

ons leven als we Zijn persoonlijke liefde voor ons ondervinden.

Boaz praatte niet alleen met Ruth, hij zocht ook de gemeenschap met haar. 'Kom er hier bij, zo nodigde hij haar uit. – Dat willen ook wij doen: daar gaan 'zitten' waar onze Verlosser en Heere is – niet alleen om Zijn aanwijzingen te ontvangen, maar gewoon om dicht bij Hem te zijn en om te genieten van wat Hij ons aanbiedt. Ruth ontving wat haar verzadigde en verfriste: brood en zure wijn. Bovendien reikte Boaz haar geroosterd koren aan – om van te genieten. Logisch dat ze verzadigd werd en nog overhield (vs. 14). Ongetwijfeld is ze daarna weer gelukkig en gemotiveerd aan het werk gegaan.

Samenvatting

Naast de Heilige Geest, Die in de gelovigen woont, is voor hen de Heere Jezus het belangrijkste aanspreekpunt. De andere personen (groepen van personen) die in verband met het veld van Boaz worden genoemd, mogen we beslist niet over het hoofd zien. De broeders en zusters in het geloof en de dienaren bieden ons het juiste gezelschap en ondersteunen ons in het geloof. Maar al deze contacten en inspanningen hebben uiteindelijk als doel dat wij dicht bij de Heere komen en Hem op onze geloofsweg ervaren – 'Hoewel u Hem niet gezien hebt, hebt u Hem toch lief. Hoewel u Hem nu niet ziet, maar gelooft, verheugt u zich met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde' (1 Petr. 1:8).

Hartmut Mohncke

Arnichauds geheim (deel 5)

108 pagina's

Schrijver: Bettina Ketschau

Prijs: €9,95

EAN: 978 90 5907 5849

De volgende week werd er 's avonds aan de poort van de Berghof aangeklopt. 'Wil jij opendoen, Frédéric?' vroeg mevrouw Arnichaud. Ze was in de keuken bezig deeg te kneden voor de volgende dag. De jongen stond op en liep naar de deur. 'Goedenavond,' Frédéric lachte vriendelijk naar de vreemde man.

'Ben jij de zoon van de prediker? Is je vader ook thuis?'

'Ja, mijn vader is er.' Hij liet de gast binnen. Juliette had ondertussen haar handen gewassen en haar schort afgedaan. Ze kwam naar de gang.

'Neem me niet kwalijk, mevrouw, dat ik zo maar bij u voor de deur sta. Hohenwart is mijn naam.' Hij maakte een buiging. 'Uw echtgenoot was zo vriendelijk mij uit te nodigen, en ik ben zo vrijmoedig geweest aan deze uitnodiging gehoor te geven.'

'Dan bent u van harte welkom, meneer,' zei Juliette op haar rustige manier. Ze ging de gast voor naar de kamer. 'Frédéric, wil jij papa even naar beneden halen?'

De graaf keek goedkeurend de woonkamer rond. De inrichting bestond uit eenvoudige houten meubelen, maar al-

les zag er kraakhelder en vriendelijk uit. 'Ik moet u een compliment geven, beste mevrouw Arnichaud. De Berghof is onder uw bestuur en dankzij uw harde werk erg ten goede veranderd. Dat kon ik buiten al zien. Onder de vorige bezitter was alles vies en verwaarloosd. Nu is het weer knus.'

Arnichaud kwam de kamer binnen. De graaf stond snel op. 'Vergeef me dat ik u zo laat nog stoor, maar mijn verlangen naar een goed gesprek met u was te groot. Kunnen wij naar uw studeerkamer gaan?'

'Graag, als mijn eenvoudige kamer voor u genoeg is.'

'Wilt u met ons het avondeten gebruiken?' vroeg Juliette hartelijk.

De graaf boog lichtjes. 'Met genoegen.' Arnichaud liep met de graaf de trap op naar zijn studeerkamer onder het dak.

'Het is wel even een klim,' verontschuldigde de prediker zich. 'Maar ik trek me graag terug onder het dak om ongestoord te kunnen werken.'

De graaf keek glimlachend om zich heen in het bescheiden kamertje. Toen liep hij naar het lage raam en keek naar buiten. 'Voelt u zich thuis in ons land?' vroeg hij.

'Ja, wij zijn blij met dit toevluchtsoord. Maar toch, diep in ons hart leeft ook heimwee.'

De graaf knikte. 'Wilt u me over uw vaderland vertellen?' vroeg hij, en nam plaats op een van de houten stoelen. En Arnichaud vertelde.

Zwijgend luisterde de graaf, zonder hem ook maar een keer te onderbreken. 'En uw geloof?' vroeg hij tenslotte. 'Is er echt geen verschil met het geloof van de grote kerk?'

'Wij geloven wat in de Bijbel staat.' Arnichaud nam zijn grote bijbel in de hand en las enkele verzen uit het Johannes-evangelie. De graaf luisterde ademloos. 'Dus het is genoeg om in Jezus Christus, de Zoon van God, te geloven om voor eeuwig te worden gered?' vroeg hij.

'Ja.'

De beide mannen zwegen. Boven de westelijke bergen ging de zon onder. Haar laatste stralen hulden Arnichauds zolderkamer in een gouden licht en

gleden als een weerspiegeling over het gezicht van de graaf.

'Papa, het avondeten is klaar,' riep Frédéric van beneden. De beide mannen kwamen de trap af, de huiskamer in, waar de tafel mooi gedekt was.

'Maak voor mij geen drukte, mevrouw Arnichaud,' zei de graaf. Tevreden, maar met stil verdriet zag hij het fijne gezinsleven van deze mensen en voelde hij de stille vrede die over dit huis lag.

Met hartelijke woorden van dank nam hij afscheid. 'Kom snel langs voor een bezoekje,' vroeg hij de prediker bijna dringend. 'En breng uw zoon mee.' Hij knikte de jongen vriendelijk toe. 'Mijn nicht Barbara woont bij mij in het kasteel. Ze is van jouw leeftijd, en zou blij zijn met een speelkameraadje.'

De Arnichauds stonden in de deuropening en keken de graaf na. 'Hoe wonderlijk zijn Gods wegen, dat Hij ons hier naartoe heeft geleid,' zei Juliette dankbaar.

Wordt vervolgd

Bidden HELPT

Wees in geen ding bezorgd, maar laat uw verlangens in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God.

Filippenzen 4:6

De discipelen stonden versteld ... 'Maar Jezus keek hen aan en zei tegen hen: Bij de mensen is dat onmogelijk, maar bij God zijn alle dingen mogelijk'.

Matth. 19:25-26

Bij het bezoek aan een gezin in een vrij arme buurt maakt een evangelist op een morgen het volgende drama mee. Als Maarten net naar school wil gaan, scheurt de naad van zijn broek. Het is de enige toonbare broek die hij bezit. Zo kan hij niet gaan!

Noodgedrongen wacht Maarten tot zijn moeder de schade heeft verholpen. Hij is bang te laat te komen voor de les. Daarom vraagt hij de vriendelijke bezoeker: 'Kunt u er niet voor bidden dat ik niet te laat op school kom?'

De lessen beginnen om acht uur. En het is al bijna acht uur! Maarten zou al op school moeten zijn. Er nu voor bidden – betekent dat niet het onmogelijke vragen? Toch brengt de evangelist de wens van Maarten in heel eenvoudige woorden voor God. Als de jongen eindelijk klaar is, is het kwart over acht. De weg naar school duurt maar een paar minuten ...

's Middags komt Maarten stralend thuis. Hij vertelt: 'Vanmorgen was mijn lerares haar sleutels vergeten. Daarom begon de les pas om half negen.'

Wat een bemoedigend antwoord van God in zo'n situatie. Zouden wij het hebben gedurfd om zo eenvoudig te vragen? Natuurlijk, we moeten het met een rein geweten en een oprecht hart doen. God staan alle middelen ter beschikking om ons te helpen. En Hij doet het zo graag.